

LIKESTILLINGS- OG DISKRIMINERINGSNEMNDA

Postboks 8049 Dep

0031 Oslo

Tlf. 95 19 68 00/01

mail: post@diskrimineringsnemnda.no

hjemmeside: www.diskrimineringsnemnda.no

Sak nr. 1/2008

Sakens parter:

Thon Hotel Opera

B

Vedtak av 5. mars 2008

Likestillings- og diskrimineringsnemndas sammensetning:

Aslak Syse, leder

Thom Arne Hellerslia

Selma Ilyas

Hege Skjeie

Saken gjelder

Spørsmål om forskjellsbehandling i strid med likestillingsloven § 3 og diskrimineringsloven § 4 på grunn av kjønn og etnisitet. Avvisning ved forespørsel om hotellrom.

Sakens faktiske forhold

B og hennes venninne har asiatisk bakgrunn. De har bostedsadresser henholdsvis i Asker og Oslo.

Sent på ettermiddagen fredag den 19. januar 2007 oppsøkte de Thon Hotel Opera med ønske om å bestille et hotellrom. De hadde ikke med seg bagasje.

Da vakthavende resepsjonist ble klar over at B hadde hjemadresse i Asker, ble de spurt om grunnen til at de ikke skulle overnatte hjemme. Deretter ble B og hennes venninne nektet rom på hotellet.

Hotellet har utarbeidet skriftlige retningslinjer som gir personalet adgang til å avvise personer med hjemadresse i Oslo og omegn.

B og hennes venninne ba om en nærmere forklaring på hvorfor de ble nektet rom. Resepsjonisten gjorde dem da kjent med disse retningslinjene, og forklarte at bakgrunnen for retningslinjene var at gjester bosatt i Oslo og omegn kunne være horer eller narkomane som tok seg inn på hotellet for å lage bråk.

Behandlingen hos Likestillings- og diskrimineringsombudet og videre saksgang

Ved brev av 10. april 2007 henvendte B seg til Likestillings- og diskrimineringsombudet. Hun mente seg diskriminert på grunn av sitt kjønn og sin etnisitet da hun og venninnens forespørsel om hotellrom ble avvist.

Ombudet ga uttalelse i saken den 12. november 2007. Ombudet konkluderte at hotellet handlet i strid med likestillingsloven § 3 og diskrimineringsloven § 4 da de nektet B og hennes venninne å ta inn på hotellet.

Ved brev av 10. desember 2007 klaget hotellet på Ombudets uttalelse.

Ombudet vurderte omgjøring på bakgrunn av klagen, men fastholdt sin uttalelse i saken.

Ombudet oversendte saken til behandling i Likestillings- og diskrimineringsnemnda ved brev av 14. desember 2007.

Saken ble behandlet i Nemndas møte 5. mars 2008 i Oslo. I behandlingen av saken deltok Nemndas medlemmer Aslak Syse (leder), Thom Arne Hellerslia, Selma Ilyas og Hege Skjeie.

Thon Hotel Opera møtte ved direktøren, en kollega som var til stede i resepsjonen og betjente terminalen ved siden av samt personen som hadde dutyvakt den aktuelle ettermiddagen. B ble

oppringt på telefon. Likestillings- og diskrimineringsombudet møtte ved Serap Helin Hartwig og Rannveig Sørskaar. Nemndas sekretariat var representert ved Christel Kirkøen.

Partenes argumenter

Thon Hotel Opera beklager opplevelsen B og hennes venninne hadde da de forsøkte å reservere rommet, men avviser at B har blitt diskriminert på grunn av kjønn og etnisitet.

Hotellet understreker at skriftlige retningslinjer er nødvendige for å kunne håndtere situasjoner hvor gjester byr på utfordringer. Tanken bak slike retningslinjer er å ha muligheten til å avvise gjester som hotellet vurderer som en sikkerhetsrisiko. Dette av hensyn til sikkerheten til sine gjester og ansatte, samt hotellets omdømme for øvrig.

Området rundt hotellet har svært dårlig rykte, hvilket gjør at mange ikke ønsker å bo på hotellet.

Hotellbedrageri er vanlig, og prostitusjon er et stadig tilbakevendende tema for sentrumshoteller. Videre må hotellet være på vakt overfor kriminelle som omsetter narkotika. Særlig i helgene får hotellet henvendelser fra gjester som kommer innom for å spørre om rom uten å ha reservert på forhånd. Disse ønsker å benytte hotellrommet som et partyrom, noe som medfører fyll og hærverk. Majoriteten av denne typen gjester har adresse i Oslo eller omegn. For å hjelpe personalet i resepsjonen har hotellet derfor utarbeidet de nevnte retningslinjene.

Hotellet ber dessuten sine resepsjonister være spesielt oppmerksomme når gjester kommer uten forhåndsbestilling og ikke har med bagasje.

Det presiseres at det ikke var hotellets mening at B skulle oppfattes å tilhøre noen av de ovenfor nevnte gjestekategoriene. Resepsjonisten la ingen andre vurderinger til grunn enn hotellets retningslinjer når det gjelder gjester med hjemadresse i Oslo og omegn som kommer uten forhåndsbestilling og ikke har med bagasje.

Alle overnattingsgjester skal registreres med navn og adresse, og alle som ønsker rom på hotellet blir dermed spurt om sin hjemadresse. Da innsjekkingsprosessen startet og privat adresse ble oppgitt, spurte resepsjonisten om grunnen til at B og hennes venninne ikke skulle overnatte hjemme. Dette ble overhørt av en kollega som betjente terminalen ved siden av. Under Nemndas møte opplyste denne kollegaen at dette vanligvis gjøres for å vurdere om gjester med hjemadresse i Oslo og omegn likevel skal få rom på hotellet. Kollegaen mener B svarte at det var fest hjemme. Resepsjonisten uttalte da at B og hennes venninne ikke kunne få rom. Personen som hadde dutyvakt den aktuelle dagen opplyser at resepsjonisten i etterkant forklarte henne at B og venninnen ble avvist på grunn av hjemadresse i Oslo og omegn, at de kun hadde en bærepose til bagasje og at årsaken til at de skulle bo i byen var at det var fest hjemme.

Hotellet mener at Bs egen beskrivelse av hendelsen bekrefter at det var hennes hjemadresse som var foranledningen til avvisningen.

Resepsjonisten utdypet retningslinjene på en uheldig måte overfor B og venninnen. Resepsjonisten forklarte dutyvakten at hun ikke hadde ment sitt utsagn som et personangrep, men brukt dette som et eksempel på tidligere uheldige erfaringer.

B mener hun har blitt diskriminert på grunn av sitt kjønn og sin etnisitet.

Hun og venninnen hadde planlagt en helgetur til London. Flyet ble imidlertid kansellert. Sammen med venninnen bestemte hun seg for å være turist i egen by. Etter en hyggelig dag med shopping etterfulgt av middag oppsøkte de Thon Hotel Opera med ønske om å bestille et hotellrom. De hadde ikke med seg koffert, men håndvesker og mange handleposer.

På spørsmål fra resepsjonisten opplyste hun at hennes hjemmeadresse er i Asker. Hun og venninnen ble da nektet opphold på hotellet. Hun mener de sannsynligvis ikke hadde blitt spurt om sin hjemadresse hvis de "hadde vært hvite".

Resepsjonisten spurte videre: "*Hvorfor overnatter dere ikke hjemme da?*". B og venninnen mente hotellet ikke hadde noe med grunnen til at de ønsket å overnatte på hotellet. De opplevde hotellets retningslinjer som urimelige, og ba resepsjonisten om en begrunnelse på hvorfor hotellet har vedtatt slike retningslinjer. Resepsjonisten begrunnet retningslinjene med at hotellet ikke tok imot gjester bosatt i Oslo og omegn fordi de kunne være " *horer eller narkomane*" som tok seg inn på hotellet for å lage bråk. De ble også informert om at andre sentrumshoteller hadde samme policy. I brev til Nemnda bekrefter Bs venninne dette.

B mener hun ble avvist fordi hun ble oppfattet å være prostituert, og da utelukkende på grunn av sitt kjønn og sin utenlandske bakgrunn. Hun opplyser at verken hun eller venninnen var lettkledd eller overdrevet sminket. For øvrig opplyste hun at hun og venninnen ikke opplevde noen problemer da de bestilte rom på Hotell Plaza samme ettermiddagen.

Nemndas vurderinger

Denne saken gjelder et hotells beslutning om å avvise en kvinne med en annen etnisk bakgrunn enn norsk. Nemnda har etter diskrimineringsombudsloven § 7 kompetanse til å fatte bindende vedtak om at det foreligger brudd på likestillingsloven og diskrimineringsloven eller ikke.

Lovene gjelder i utgangspunktet overalt hvor diskriminering på grunn av kjønn og/eller etnisitet mv. kan skje, herunder den private sektors virksomhet. B klager på at hotellets resepsjonist avviste hennes forespørsel om rom. Som arbeidsgiver er hotellet etter lovene ansvarlig for de handlinger de ansatte foretar i arbeidstiden.

Nemnda har forståelse for at hotellet har behov for regler som gir dem adgang til å avvise gjester de vurderer som uønskede av sikkerhetsmessige og andre saklige grunner. Slike regler må imidlertid praktiseres i tråd med likestillingsloven og diskrimineringslovens regler.

Nemnda har vurdert saken i forhold til forbudene mot direkte forskjellsbehandling i likestillingsloven § 3 første og andre ledd og diskrimineringsloven § 4 første og andre ledd.

Det følger av likestillingsloven § 16 første ledd og diskrimineringsloven § 10 at bevisbyrden går over på hotellet hvis det foreligger omstendigheter som gir grunn til å tro at hotellet la vekt på B og venninnens kjønn og etnisitet som et negativt moment da de besluttet ikke å tilby dem hotellrom.

B og hennes venninne er kvinner med annen etnisk bakgrunn enn norsk. De hadde ikke bagasje, men handleposer, med seg da de ankom hotellet. De har forklart at de var anstendig kledd, uten sminke, og at de ikke var beruset.

Retningslinjene gir personalet adgang til likevel å tilby gjester med hjemadresse i Oslo og omegn rom. Det foretas således en vurdering i hvert enkelt tilfelle.

Resepsjonisten valgte å avvise B og hennes venninne, og uttalte at bakgrunnen for retningslinjene var at gjester bosatt i Oslo og omegn kunne være horer eller narkomane som tok seg inn på hotellet for å lage bråk. Dette til tross for at det ikke var noe som tydet på at de kunne knyttes opp mot de risikogrupperne hotellet med sine retningslinjer ønsket å verne seg mot.

På denne bakgrunn finner Nemnda at det foreligger omstendigheter som gir grunn til å tro at hotellet la negativ vekt på B og venninnens kjønn og etnisitet da de nektet dem å ta inn på hotellet, der kombinasjonen kjønn og etnisk bakgrunn var grunnlag for avvisingen.

Nemnda finner ikke at hotellet har sannsynliggjort at det kun var andre grunner til at B og hennes venninne ble nektet å ta inn på hotellet. Hotellet har ikke, utover en generell henvisning til at retningslinjene gir adgang til å avvise personer med hjemadresse i Oslo og omegn, redegjort for hvorfor resepsjonisten anså det som nødvendig å bruke avvinningsadgangen overfor B og hennes venninne. Resepsjonisten var klar over at det kunne brukes skjønn.

Nemnda har derfor fattet en konklusjon som er identisk med Ombudets: Thon Hotel Opera handlet i strid med likestillingsloven § 3 og diskrimineringsloven § 4 da de nektet B og hennes venninne å ta inn på hotellet.

Vedtaket er enstemmig.

Nemnda vil påpeke at saken avdekker et behov for at sentrumshotellene gjennomgår rutinene for håndheving av sin adgang til å avvise gjester de vurderer som uønskede av sikkerhetsmessige og andre saklige grunner.

Vedtaket er et endelig forvaltningsvedtak som ikke kan overprøves gjennom forvaltningsklage. Etter lov om Likestillings- og diskrimineringsombudet og Likestillings- og diskrimineringsnemnda (diskrimineringsombudsloven) § 12 om overprøving av Nemndas vedtak, kan vedtaket bringes inn for domstolene til full prøving av saken. Søksmål til overprøving av Nemndas vedtak må reises innen tre måneder etter at underretning om vedtaket er mottatt. Søksmål om gyldigheten av Nemndas vedtak rettes mot staten ved Nemnda.

SAK 1/2008

Likestillings- og diskrimineringsnemnda har fattet slikt vedtak:

Thon Hotel Opera handlet i strid med likestillingsloven § 3 og diskrimineringsloven § 4 da de nektet B og hennes venninne å ta inn på hotellet.

Oslo, 5. mars 2008

Aslak Syse,
leder

Thom Arne Hellerslia

Selma Ilyas

Hege Skjeie